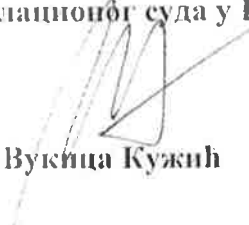

ЛИЧНА И РАДНА БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Поводом одлуке о изборним радњама и роковима за спровођење поступка предлагања кандидата за избор чланова Високог савета судства из реда судија, која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 122/2020 од 9.10.2020. године, достављам своју радну и личну биографију и о себи дајем следеће податке:

Рођена сам 24.06.1969. године у Новом Саду, где сам завршила основну школу, а потом и Карловачку гимназију. Правни факултет у Новом Саду уписала сам 1988. године и на истом дипломирала 1993. године. Након завршеног факултета започела сам волонтерски рад у Општинском суду у Новом Саду и то у новембру 1993. године, а у мају месецу следеће године сам примљена као приправник. Након обављеног приправничког стажа положила сам правосудни испит 30.10.1996. године. Радни однос у Општинском суду у Новом Саду даље сам засновала као стручни сарадник од 20.10.1997. године, те била распоређена у ванпарничном одељењу. За судију Општинског суда у Новом Саду изабрана сам 16.7.2003. године. Годишњим распоредом у овом суду била сам распоређена у грађанско одељење на рефереди општа парница. Од јануара 2010. године судијску функцију сам наставила да вршим у Основном суду у Новом Саду, од када сам постављена за председника грађанског одељења, а истовремено сам вршила и функцију заменика председника суда. Одлуком Високог савета судства од 5.12.2013. године изабрана сам за судију Вишег суда у Новом Саду, у којем сам била распоређена у другостепено веће грађанског одељења. Од јуна 2014. године вршила сам функцију председника грађанског одељења и заменика председника суда Вишег суда у Новом Саду. За судију Апелационог суда у Новом Саду изабрана сам 17.10.2017. године, у ком суду сам распоређена у веће грађанског одељења. Учествовала сам на семинарима, радионицама, студијским путовањима и обукама из области породично права, извршења и обезбеђења, судијске етике, заштите права на суђење у разумном року, као и заштите права по Закону о заштити узбуњивача. Поседујем сертификате Правосудне академије из области примене Закона о заштити узбуњивача и сертификат о поседовању знања из области права детета. Од стране Комисије за оцену и вредновање рада извршено је редовно и ванредно оцењивања мога рада и то 1.4. 2017. године и 30.6.2018. године. Оцењена сам са описном оценом изузетно обавља судијску функцију. Мајка сам двоје деце.

Судија Апелационог суда у Новом Саду

Вуклица Кузин

ПРОГРАМ КАНДИДАТА ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
СА ТЕРИТОРИЈЕ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ

ВУКИЦА КУЖИЋ, СУДИЈА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У НОВОМ САДУ

Поштоване колегинице и колеге,

Устав Републике Србије дефинише Високи савет судства као самосталан и независан орган, који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија. Законом о високом савету судства прописана је веома значајна и широка надлежност Савета. Полазећи од само делом поменутих регулативе, а по мом схватању ипак најзначајније, положај правосуђа, као посебне гране власти, управо зависи од успешног, ефикасног, професионалног и преданог рада чланова Савета. Осим тога, изборни чланови Савета из реда судија чине већину у Савету, што додатно појачава одговорност и значај обавеза, које ћу, уколико добијем поверење, извршавати у циљу заштите самосталности, независности, угледа и достојанства судија и судова.

Кређибилитет да се кандидујем за ову веома значајну и одговорну функцију, црпим из чињенице да у правосуђу у континуитету радим од 1994. године, пролазећи кроз све фазе и степеннице правничке и судијске каријере. Радећи у правосуђу пуних 26 година, стекла сам богато радно искуство, које укључује свакако и моја знања у вези са функционисањем правосудног система, а што јесте предуслов за препознавање проблема са којима се судије и судови суочавају. У циљу што ефикаснијег решавања истих желим да будем у непосредном и сталном контакту са судијама, како бих правовремено била упозната са радом судова и њиховим потребама. Свесна значаја и одговорности функције за коју се кандидујем, настојаћу да обезбедим независност и онемогућим било какав утицај приликом одлучивања о питањима из надлежности Савета, што је први и основни предуслов за успешну, професионално и ефикасно правосудје Републике Србије.

У циљу остварења наведено, свој рад усмерући на остварење следећих циљева:

- стварање услова и омогућавање судијама да се редовно едукују и усавршавају своја знања и вештине. Сматрам да је стручност судије битан предуслов који даље обезбеђује његову независност у раду, која категорија уз самосталност јесте алфа и омега судијске функције. За очекивати је да стручан и професионални судија, који суверено влада у области у којој поступа и има потребна знања, није подложен утицајима било које врсте. Стручношћу и знањем стиче се углед и достојанство, па последично томе и суверенитет у раду. Стога сам едукацију судија и сталан рад на његовом знању и усавршавању ставила на прво место. *Iura novit curia*, је давно смишљена правна максима да суд познаје садржину права и правних прописа у поретку у којем поступа, и ово правило мора увек и у сваком случају бити оправдано.

- побољшање општих услова под којима судије раде. Уочава се да поједини судови заиста имају минимум услова рада, а ту пре свега мислим на недостатак простора. Суђења се одвијају у неадекватним и колоквијално названо, малим собама. Наведено урушава углед судова и ауторитет судија, који реално под таквим условима и уз максималан напор не могу дати свој најбољи резултат. Свесна да наведени проблем није у директној надлежности Савета већ министарства, ипак налазим да се овом темом треба бавити, јер сматрам да Савет својим ауторитетом, сугестијама и сталним указивањем на значај овог проблема, може утицати на решење истог. Поред тога настојају да се предузимају мере у циљу побољшања материјалног положаја судије.

- праћење оптерећености судова и броја предмета којима су судије задужене, па у вези са тим одређивање потребног броја судија за сваки суд. Задужење судија са бројем предмета и приливом нових који је реално и фактички несавладив у роковима предвиђеним законима, а које стање траје годинама и није резултат нити последица нерада, доводи до оправданог незадовољства грађана, који имају право да од суда захтевају добијање одлуке у разумном року. Незадовољство се манифестује на разне начине, кроз институције система, али и кроз неинституционалну борбу, разним непримереним нападима, непосредно или путем медија, што опет у финалу има за последицу урушавање угледа суда и судије. Стога ћу се залагати за што хитније решавање овог проблема, тамо где је то потребно, уз сталну и непосредну комуникацију са судијама или њиховим руководиоцима, како бих правовремено добијала информације о постојању оваквих проблема.

- полазећи од правног оквира и надлежности Високог савета судства, али и мог личног става да је само одговоран судија добар судија, настојају да се пажња посвети питању одговорности судије и индивидуализацији одговорности. Лош рад појединца, немаран однос према послу, незнање и неодговорност, урушава углед целог правосудја, које се перетко у медијима или од стране трећих лица неоправдано означава као лоше, корумпирано и неспособно. Стога, ове појаве морају бити правовремено уочене и санкциониране.

- сматрам да Високи савет судства треба да има значајну улогу у односима са медијима, те ћу се у том правцу залагати да рад Високог савета судства остане транспарентан, као и да јавност о раду савета увек и тачно буде на ваљан начин обавештена. Са друге стране, сматрам да Савет мора да правовремено реагује и у циљу заштите судија и њиховог интегритета у случају непримерених, а врло често и бруталних напада, како од стране медија, тако и од представника других грана власти.

- за крај сам потпуно промишљено, оставила једино од најважнијих питања за које ћу се нарочито залагати, а то јесте питање избора и напредовања судија. Будући да је усвојен Правилник о критеријумима, мерилима и поступку за вредновање рада судија и председника судова, Савет као надлежан орган за избор и напредовање судија, има правни оквир за спровођење избора судија, који би требао да буде заснован на реалним резултатима рада судија које се бирају, или напредују у више судске инстанце.

Међутим, већинско мишљење колегиница и колега, које делим и ја, јесте да у Правилнику постоје одређене недоследности и неодређености, које за последицу имају да се велики број судија оцени са највишом оценом, што по мишљењу струке није ни реално, ни оправдано. Дакле, недостаци у погледу критеријума на основу којих ће се моћи изнијансирати оцена рада судија и направити разлика у квалитету је нешто на чему ћу инсистирати. Унапређење Правилника нужно је како би се за судије бирали несумњиво најбољи кандидати, јер избор најбољих је и најјачи гарант независности рада правосуђа.

С поштовањем,

Вукица Кужић,
судија Апелационог суда у Новом Саду

